

endog kan contraheres om hvilket som helst Studsmaal, og om end dette kan gives paa hvilket som helst Sted, ene og alene med Undtagelse af Studsmaalsbogen. Naar den ærede Rigsdagsmand endvidere tilføiede, at han var overbeviist om, at nærværende Lovforslag, dersom det blev til Lov, vilde være til Skade for Lyndet, og at han af den Grund vilde stemme imod det, saa maa jeg svare, at jeg er ligesaa overbeviist om det Modsatte; jeg er overbeviist om, at det vil være til Gavn for Lyndet, og det ikke alene for det daarlige. Den ærede fungerende Justitsminister udtalte vel forleden, at der i Lovforslaget ubelukkende var taget Hensyn til det daarlige Lynde, medens der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til det gode, men jeg er overbeviist om, at det vil være til Gavn baade for det gode og det daarlige Lynde, saavel som ogsaa for Huusbonden. Det skulde dog være mærkeligt, om alle de Tjenestehender, der have henvendt sig i Adresse til den forrige og den næstforrige Rigsdag om at faae dette Lovforslag ophøiet til Lov, saa aldeles skulde misforstaae deres egen Interesse, at de med Urette ansaae det at være til deres Gavn, som det ærede Medlem for Sørg Amts 2den Valgkreds (Alberti) paa staaer, ret beseet er til deres Skade. Med al den Agtelse, jeg ellers har for den ærede Rigsdagsmand og hans Ord, maa han dog tillade mig i en Sag som denne at stole endnu mere paa Lynder i Hundredeviis, der ønske Loven, og som vel maae kjende deres eget Dary, end paa ham alene, der ikke er Lynde, og som derfor har større Vanskelighed ved at sætte sig ind i dettes Sted end den, der er Lynde og hele sit Liv har været det. Naar den ærede fungerende Justitsminister under første Behandling sagde, at der i Forslaget kun var taget Hensyn til det daarlige og ikke til det gode Lynde, skal jeg, uagtet denne Paa stand endnu ikke er fremkommen under nærværende Behandling, men da jeg forudsætter Muligheden af, at den kan fremkomme, og da den er fremkommen under 1ste Behandling, uden dengang at være imødegaaet, med et Par Ord tillade mig at imødegaae denne Betragtning, der, hvis den var sand, ikke alene kunde have, men maaskee endog vilde og burde have

en uheldig Indflydelse paa det foreliggende Forslag. For det Første turde den ærede fungerende Justitsminister maaskee være enig med mig i, at et Lynde en enkelt Gang kan have forseet sig, uden at det dog fortjener Navn af et daarligt Lynde men dersom et saadant Lynde har en ubillig, en streng og hensynsløs Huusbonde, fører han maaskee denne eneste Forseelse ind i Studsmaalsbogen og ødelægger derved Lyndets Fremtid. Lyndet behøver imidlertid slet ikke at have forseet sig, thi ligesaafuldt som der gives daarlige Lynder, ligesaafuldt gives der daarlige Huusbønder, og jeg troer, at der forholdsviis gives ligesaa mange af disse som af hine, men den ubillige Huusbonde kan give et godt, ja, endog et fortræffeligt og udmærket Lynde et daarligt Studsmaal, der altsaa er dobbelt ubilligt og uretfærdigt. Det er det gode Lynde, som man vil befrie fra saaledes at mishandles af en daarlig Huusbonde, og det er altsaa det, som her tages i Forsvar, men desuden behøver der slet ikke at indføres noget Ondt om Lyndet i Studsmaalsbogen; der kan i fuld Overeensstemmelse med Sandheden indføres en saadan Bemærkning om det allerbedste Lynde, som kan ødelægge dettes Fremtid for bestandig. Jeg har allerede før nævnt den Kjendsgjerning, at et qvindeligt Lynde blev ødelagt i oconomist Henseende, blev bragt til Fortvivelse og tillige ødelagt i sædelig Henseende, fordi hun i sin Studsmaalsbog, der ellers i alle andre Henseender var saa fortræffelig, som den kunde være, havde faaet en Tilspøining om, at hun undertiden led af Epilepsi, thi paa Grund af denne Tilspøining turde Ingen fæste hende. Jeg havde ifjor en Studsmaalsbog, hvoraf jeg ordret vilde have citeret en Pitring her i Lyndet, dersom Sagen var kommen til 2den Behandling; nu har jeg den ikke og maa derfor citere efter Huuskommelsen, men jeg er vis paa, at denne ikke i fjerneste Maade svigter mig, uden maaskee med Hensyn til Ordspøiningen; den svigter mig ikke med Hensyn til Meningen. I en ny Studsmaalsbog, der var givet et mandligt Lynde — som forøvrigt i en ældre Studsmaalsbog, der var forkommen, men atter senere kom tilstede, havde de allerbedste Vidnesbyrd